

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse i 2015

Flygtningenævnet stadfæstede i 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Iran.

Flygtningenævnet udtalte:

Ansøgeren er etnisk perser fra Teheran, Iran. Ansøgeren har været medlem af [parti], mens han gik i gymnasiet. Ansøgeren har derudover deltaget i politiske aktiviteter.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Iran frygter repressalier fra medlemmer af sin afdøde svigerfaders familie, idet han indgik ægteskab med sin nuværende ægtefælle imod familiens ønske, og han og ægtefællen har gennem flere år modtaget trusler på livet i den anledning.

Ansøgeren har endvidere henvist til, at han er konverteret til kristendommen og frygter problemer med myndighederne ved en tilbagevenden til Iran.

Under mødet i Flygtningenævnet har ansøgeren oplyst, at han ikke længere frygter for forfølgelse i anledning af forhold relateret til hans tidligere arbejdsplads i Iran, idet disse ligger langt tilbage, hans familie i Iran har ikke oplevet problemer i den anledning, ligesom myndighederne ikke har ledt efter ham siden kort tid efter udrejsen.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om sine asylmotiver til grund.

Flygtningenævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om, hvordan og hvornår han mødte sin ægtefælle og dennes mor, ligesom hans forklaring herom står i modsætningsforhold til, at det af den fremlagte vielsesattest fremgår, at han og ægtefællen blev viet [i starten af] 2007. Ansøgerens forklaring om, hvornår og hvordan de mødte hinanden er endvidere i modstrid med oplysningerne i ansøgerens familiesammenføringskema, hvoraf det fremgår, at ansøgeren mødte sin ægtefælle første gang i [starten af] 2007, hvor han hentede hende i lufthavnen.

Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgerens forklaring om truslerne fra ægtefællens familie er udbygget under mødet i nævnet, idet ansøgeren først her har forklaret, at et familiemedlem til ægtefællen opsøgte ham på hans arbejdsplads i Iran og fremsatte trusler mod ham. Nævnet har endelig tillagt det vægt, at ansøgeren ikke indgav ansøgning om asyl, da han besøgte sin ægtefælle i [foråret] 2012.

Uanset om ansøgerens forklaring om de fremsatte trusler mod ham og hans ægtefælle måtte lægges til grund, finder Flygtningenævnet, at truslerne ikke kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren har boet i Iran i flere år efter, at truslerne første gang blev fremsat, ligesom ansøgerens ægtefælle også i flere perioder har opholdt sig problemfrit i Iran.

Flygtningenævnet kan heller ikke lægge til grund, at ansøgeren er konverteret til kristendommen.

Flygtningenævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren først i [efteråret] 2013, hvor han havde fået afslag på familiesammenføring, begyndte at interessere sig for kristendommen. Ansøgerens forklaring for nævnet om baggrunden for interessen for kristendommen fremstår heller ikke på en måde, som understøtter, at konversionen er reel. Dette underbygges af, at ansøgeren har afbrudt sin dåbsforberedelse og ikke har aktuelle planer om at genoptage denne, ligesom han ikke har fortalt sin ægtefælles familie i Danmark om konversionen.

Det forhold, at ansøgeren har anvendt [et socialt medie] til at fremsætte kristne budskaber og komme i kontakt med andre kristne kan ikke medføre et andet resultat for nævnets vurdering, idet det tillægges betydning, at ansøgeren ikke anvender sit rigtige navn på [et socialt medie]. Der er således heller ikke holdepunkter for at antage, at de iranske myndigheder af denne grund, eller i øvrigt skulle være bekendt med ansøgerens interesse for kristendommen.

Flygtningenævnet finder på den anførte baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Iran vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller være i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.